

Sagt & gjort

Jag har gjort ett bokmärke till mina elever som alltid ska ligga i matteboken. Tanken är att visualisera att problemlösning är en process där man inte vet hur man ska göra från början och att det är normalt att behöva gå igenom de olika faserna.

GLAD Dags att börja med problemlösning! Jag vet att det kommer att ta tid och att jag inte vet hur jag ska göra från början, men det är en utmaning och jag vet att förr eller senare kommer jag att komma fram till lösningen. Jag kommer att lära mig nya sätt att lösa problem genom att tänka själv och genom diskussion med andra. Det känns roligt!

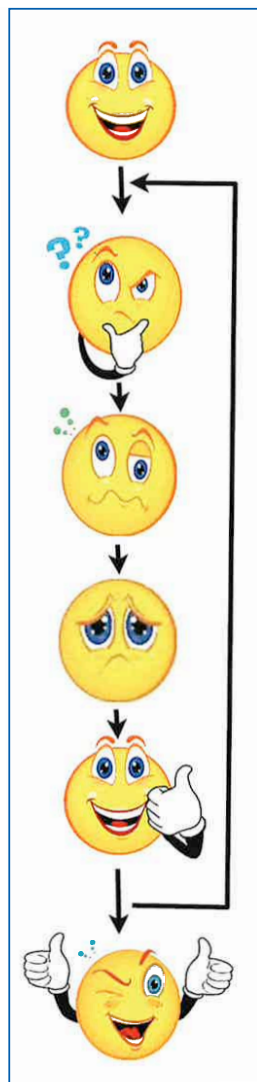
TÄNKER Jag funderar, börjar komma in i problemet. Jag vet att jag måste läsa frågan om och om igen. Jag behöver vara kreativ, söka samband, använda min hjärna, ha tålamod, diskutera med andra. Jag behöver komma på en användbar idé, en idé som gör att jag kan jobba en stund med problemet.

FATTAR NOLL Jag vet inte vad jag ska göra. Det känns som om jag aldrig arbetat med något liknande. Jag vet inte hur man gör. Jag vet att problemlösning är det man gör när man inte vet vad man ska göra. Men går det?

OMÖJLIGT Jag är modfälld. Jag tror inte att det går, jag kommer inte på något. Jag vet inte vad jag ska göra, det är för svårt! ... Jag måste ha tålamod och tänka ...

YES JAG FIXAR DET HÄR! Jag fick en idé! En hjälpande idé, en idé som ökar skärpan och gör att jag förstår problemet bättre! Nu kan jag göra ett nytt försök till lösning. Jag vet att den okända vägen till lösningen förändras varje gång jag får en sådan idé, jag gör ett framsteg. Även om idén bara är ett steg till, om jag fortsätter, så är jag närmare målet.

JIPPIE! JAG ÄR KLAR OCH BÄST! Till sist får jag, eller ofta vi, en lysande idé! En ljus eller avgörande idé som leder fram till lösningen. Vad glad och nöjd jag är när jag hittat lösningen! Nu tittar jag tillbaka och ser vad och hur jag gjort. Jag är nyfiken på att se vilka andra lösningar som finns. Jag är ivrig för att presentera min lösning för andra!

En dag såg jag en av de duktigaste tjejerna i klassen, som hade ett prydligt mattehäfte, klottrat en hel sida med ett förvirrat, ledset ansikte. Jag blev förvånad och ganska funder-sam. När jag frågade varför hon gjort så förklarade hon lugnt: "jag befinner mig i den här fasen". Hennes kommentar hjälpte mig att se hur viktigt visualiseringen av processen är.

Cecilia Christiansen